

Tárgyak:	Igmándi keserűvíz számolócédula
Intézmény:	Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum Korona tér 1. 1036 Budapest +36 1 375-62-49
Gyűjtemények:	Kereskedelemtörténeti dokumentációs gyűjtemény (KD)
Leltári szám:	KD_1970.290.18_12

Leírás

Az Igmándi keserűvíz gyógyító hatását Schmidthauer Antal komáromi gyógyszerész fedezte fel 1862-ben, aki 1863-ban a gyógyvíz palackozását is megkezdte. Rendkívül nagy töménységének köszönhetően az ásványvíz előbb országos, majd világhírnévre tett szert, számos európai országba, valamint a tengerentúlra is eljutott. Főleg gyomorbántalmakra és más emésztőszervi bajokra alkalmazták, több mint 125 éven keresztül. A második világháború után nehezen indult újra a termelés, 1949-ben pedig államosították is az üzemet, amely a Gyógyvíztermelő Vállalat kezelésébe került. 1951-ben 120 ezer palackot értékesítettek, 1957-ben pedig már 246 ezret. A régi Schmidthauer-üzemet azonban 1964-ben a Komárom megyei Nyomda Vállalat vette kezelésbe, majd egy évvel később már Dél-Budán, a Vízkutató és Fúró Vállalat Gyógy- és Ásványvíz Üzemében palackozták a még mindig rendkívül népszerű keserűvizet. 1989-ben azonban a vizet adó kutakat lezárták, s ezzel egy időben a keserűvíz palackozása is megszűnt. A település címere továbbra is őrzi a keserűvízkutak emlékét.

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Papír / színes nyomat

Méretek:

8 cm x 14 cm

Események

Kibocsátás	mikor	1900
	ki	Igmándi keserűvíz
	hol	Kissikátor

Kulcsszavak

- gyógyforrás
- gyógyvíz
- Ásványvíz
- üveg